

Bryssel den 10.3.2020
COM(2020) 93 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

Kartlägga och åtgärda hinder på den inre marknaden

{SWD(2020) 54 final}

Inledning

För 35 år sedan i juni 1985 lade Europeiska kommissionen fram en vitbok för Europeiska rådet om förverkligandet av den inre marknaden. Budskapet var tydligt: driv på för verklig integration och lev upp till ambitionerna i Romfördraget eller återgå till medelmåttighet genom att bara låta EU bli ett frihandelsområde.

EU valde mer integration, och i dag har vi världens största inre marknad med över 447 miljoner konsumenter och närmare 56 miljoner jobb som är beroende av handeln på den inre marknaden.

Tack vare sin omfattning och integration har den inre marknaden stärkt EU:s ställning och inflytande i världen. Dess principer, värden och standarder ligger till grund för EU:s ledarskap och aktiva roll för en regelbaserad världsordning och lika villkor både inom och utanför EU.

Europa visar nu vägen mot omställningen till klimatneutralitet och digitalt ledarskap. Moderniseringen och stärkandet av den inre marknaden i detta avseende är en av kommissionens huvudprioriteringar för de kommande fem åren.

Trots det som åstadkommit med den inre marknaden rapporterar företag och konsumenter fortfarande många hinder. Vid evenemanget European Parliament of Enterprises i oktober 2018 svarade nästan 70 % av företagen nekande på frågan om de tyckte att den inre marknaden var tillräckligt integrerad.

I detta meddelande är erfarenheterna och uppfattningarna hos företag och konsumenter som försöker använda den inre marknaden på daglig basis (nedan kallade *användarna*) utgångspunkten för att kartlägga de största hindren under deras respektive ”resa” mot gränsöverskridande verksamhet eller aktiviteter.

Meddelandet bygger på fakta som samlats in i två rapporter¹ och belyser 13 centrala hinder ur användarens synvinkel. Det visar att hindren inte bara är rättsliga eller administrativa, utan också praktiska. Företag och konsumenter stöter ofta på flera hinder samtidigt i sin verksamhet eller aktivitet i EU. De användare som drabbas hårdast av denna situation är små och medelstora företag och yrkesverksamma.

Alla människor i EU har rätt till det bästa och största urvalet av varor, tjänster, arbetstillfällen och affärsmöjligheter som den inre marknaden kan erbjuda och bör inte hindras från att ta del av dem.

För att lyfta fram möjliga lösningar på både EU-nivå och medlemsstatsnivå fastställs fem grundorsaker till dessa hinder i meddelandet: Regleringsval på EU-nivå och nationell nivå, införlivande, genomförande och efterlevnad av lagstiftning, administrativ kapacitet och praxis i medlemsstaterna, företagsklimatet och konsumenternas situation samt grundorsaker som inte rör den offentliga politiken, t.ex. språk eller kultur. Bland dessa faktorer har svårigheter som

¹ Kommissionens arbetsdokument, *Business Journey on the Single Market: Practical Obstacles and Barriers*. Kommissionens resultattavla för konsumentvillkor, *Consumers at home in the Single Market*, 2019.

rör företagsklimatet och konsumenternas situation stor betydelse, eftersom de påverkar inhemska användare och användare från andra medlemsstater i samma grad.

I mars 2019 uppmanade Europeiska rådet EU och medlemsstaterna att undanröja kvarvarande omotiverade hinder för den inre marknaden och betonade att inga nya hinder bör skapas.

De hinder som tas upp i detta meddelande och deras grundorsaker måste angripas genom en kombination av åtgärder på både EU-nivå och nationell nivå: digitalisering av offentlig förvaltning och bättre kommunikation för att hjälpa användarna på deras "resa", ny och förbättrad EU-lagstiftning där det behövs samt bättre genomförande och efterlevnad.

Ett centralt åtgärdsområde är efterlevnaden av reglerna, vilket behandlas i meddelandet *Långsiktig handlingsplan för bättre genomförande och efterlevnad av inre marknadsreglerna*², där kommissionens prioriteringar för ett förnyat partnerskap med medlemsstaterna läggs fram.

I dagens nya industristrategi³ för Europa framhålls att en stark och integrerad inre marknad utgör en språngbräda och en förutsättning för en konkurrenskraftig EU-industri. För att den inre marknaden ska fungera för alla införs gemensamma EU-regler för att undanröja hinder och underlätta rörligheten för varor och tjänster i hela EU, samtidigt som konsumenterna också skyddas. Den här rapporten visar också att när den inre marknaden inte når sin fulla potential är det små och medelstora företag samt privatpersoner som mest sannolikt drabbas, på grund av deras begränsade resurser. I synnerhet nystartade företag och höginnovativa små och medelstora företag förhindras att bli konkurrenskraftiga aktörer på internationell nivå. I SMF-strategin för ett hållbart och digitalt EU⁴, som också antagits i dag, fastställs ytterligare riktade åtgärder som ska hjälpa små och medelstora företag att utnyttja den inre marknaden bättre.

Detta meddelande har också koppling till den europeiska planeringsterminen, där det pågår ett ständigt arbete med att undanröja de mest problematiska regelbördorna och administrativa bördorna, samt till verktygen för bättre lagstiftning på EU-nivå.

Att anpassa den inre marknaden till dagens utmaningar är ett ambitiöst mål, och en bättre fungerande inre marknad skulle frigöra outnyttjad ekonomisk potential. I en aktuell uppdatering av Europaparlamentets undersökning om kostnaden för uteblivna EU-åtgärder⁵ uppskattas det att vinsten med att avlägsna de återstående hindren för en fullt fungerande inre marknad för varor och tjänster kan uppgå till 713 miljarder euro vid utgången av 2029.

Kommissionen och medlemsstaterna är gemensamt ansvariga för att möjliggöra fördelarna med den inre marknaden. Att skydda den inre marknads integritet från yttre utmaningar är lika viktigt som att stärka den inifrån. Kommissionen är redo att intensifiera sina ansträngningar och hjälpa medlemsstaterna att få till stånd en inre marknad som infriar sina löften.

² COM(2020) 94, 10.3.2020.

³ COM(2020) 102, 10.3.2020.

⁴ COM(2020) 103, 10.3.2020.

⁵ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/631745/EPRS_STU\(2019\)631745_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/631745/EPRS_STU(2019)631745_EN.pdf)

I. ANVÄNDARENS PERSPEKTIV: DE VANLIGASTE HINDREN

Detta meddelande bygger på två rapporter från kommissionen⁶. Den första offentliggjordes samtidigt som detta meddelande och handlar om de praktiska hinder som företagen möter på den inre marknaden. Den bygger på källor som hämtar in uppgifter från företag som planerar att bli eller redan är verksamma på den inre marknaden. Dessa källor omfattar bl.a. undersökningar av företag, databaser och analyser. Dessutom genomfördes ett samråd med handelskamrar för att få en mer övergripande bild av olika hinder. Analysen bygger också på kommissionens interna sakkunskap. Hinder har tagits med i denna rapport om antingen en betydande andel av de undersökta företagen eller olika källor konsekvent rapporterar dem som hinder. Den andra rapporten är EU:s resultattavla för konsumentvillkor, som offentliggjordes i november 2019 och bygger på en undersökning om konsumenternas inställning till gränsöverskridande handel. Båda rapporterna ger en ögonblicksbild av hindren på den inre marknaden så som de uppfattas av användarna och gör inte anspråk på att vara uttömmande.

Med utgångspunkt i de uppgifter som samlats in i dessa två rapporter inriktas detta meddelande inledningsvis på de 13 vanligaste hindren för gränsöverskridande verksamhet eller aktiviteter, enligt företagen (vad gäller gränsöverskridande handel eller etablering) och konsumenterna (vad gäller gränsöverskridande köp av varor eller tjänster).

De aktuella hindren följer de viktigaste stegen i de ”resor” som företag och konsument gör på den inre marknaden, enligt rutan nedan.

Viktiga steg i företagets resa: Insamling av information inför en gränsöverskridande transaktion (och/eller expansion). Kravuppfyllelse för att få sälja varor eller tjänster. Marknadsföring och försäljning. Leverans. Kund- och garantiservice samt tvistlösning. Skatter. Inledande av näringsverksamhet (ytterligare steg vid etablering). Bemanning. Investeringar och finansiering.

Viktiga steg i konsumentens resa: Insamling av information om produkter/tjänster. Köp. Betalning. Mottagande av leverans. Kund- och garantiservice samt tvistlösning.

Insamling av information inför gränsöverskridande transaktioner eller expansion

1. Företagen rapporterar svårigheter med att hitta information, inte bara om marknadsmöjligheter och potentiella affärspartner, utan också om relevanta rättsliga krav.

Enligt en aktuell undersökning⁷ anger 31 % av de små och medelstora företagen med exporterfarenhet och 21 % av de små och medelstora företagen utan sådan erfarenhet att svårigheten att hitta affärspartner i en annan medlemsstat utgör ett hinder för bedrivande av verksamhet på den inre marknaden. Dessutom rapporterar 22 % respektive 11 % att de inte

⁶ Kommissionens arbetsdokument, *Business Journey on the Single Market: Practical Obstacles and Barriers*. Kommissionens resultattavla för konsumentvillkor, *Consumers at home in the Single Market*, 2019.

⁷ Centre for European Policy Studies, *Hidden Treasures: Mapping Europe's sources of competitive advantage in doing business*, 2019.

vet var de kan hitta information om potentiella marknadsmöjligheter. De europeiska handelskamrarna hävdade också att bristande tillgång till information om regler och krav är det tredje vanligaste hindret på den inre marknaden, vilket rapporteras av 69 % av de svarande bland deras medlemmar⁸. Enligt en annan aktuell undersökning med fokus på de fem största ekonomierna i EU utgjorde bristande kunskap om vilka regler som måste följas ett hinder för 31 % av de små och medelstora företagen utan exporterfarenhet och 9 % av de små och medelstora företagen med exporterfarenhet i de fem största medlemsstaterna⁹.

Kravuppfyllelse och förfaranden för att få sälja varor eller tjänster

2. Företagen rapporterar betungande och komplexa administrativa förfaranden i samband med försäljning av varor eller tjänster i en annan medlemsstat.

Flera nyligen genomförda undersökningar visar att ”komplexa administrativa förfaranden” är ett av de allvarligaste hindren på den inre marknaden för företag, i synnerhet små och medelstora företag. På tjänsteområdet framhålls särskilt förfaranden för utstationering av arbetstagare i andra medlemsstater som ett hinder, och 58 % av de svarande i en aktuell undersökning från de europeiska handelskamrarna¹⁰ anser att detta utgör ett hinder. I en undersökning som genomförts av den finska handelsorganisationen¹¹ anser 22 % av de svarande att detta utgör ett betydande eller mycket betydande hinder. Av de Solvit-ärenden som registrerades under 2018 handlade 10 % om svårigheter i samband med utstationering av arbetstagare¹².

Genom den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation behandlades en rad långlivade hinder för nätutbyggnaden, bl.a. snabb tillgång till spektrum för 5G, men det kvarstår fortfarande hinder. Komplexa eller betungande förfaranden för beviljande av tillstånd och licenser har i synnerhet rapporterats inom ett antal tjänstesektorer, bl.a. elektronisk kommunikation, yrkesmässiga tjänster och byggsektorn. Särskilda problem som rapporterats av företag är bl.a. avsaknad av elektroniska förfaranden, betungande dokumentationskrav (bl.a. auktoriserade översättningar och kopior), höga avgifter och långa handläggningstider för myndigheter. Företag som bygger ut och driver nät och tjänster inom elektronisk kommunikation, däribland 5G, upplever exempelvis ett antal svårigheter (betungande administrativa förfaranden för bygglov, höga avgifter i förhållande till investeringsbehoven, särskilt för spektrumtilldelning, dålig tillgång till och brist på information om befintlig fysisk infrastruktur såsom ledningar eller stolpar osv.). Denna situation leder till långsammare, kostsammare och mindre effektiv utbyggnad av de elektroniska kommunikationsnät som är grundläggande för utvecklingen av den digitala inre marknaden¹³.

⁸ Eurochambres, *Business survey – EU Internal Market: Barriers and Solutions*, 2019.

⁹ Centre for European Policy Studies, *Hidden Treasures: Mapping Europe's sources of competitive advantage in doing business*, 2019.

¹⁰ Eurochambres, *Business survey – EU Internal Market: Barriers and Solutions*, 2019.

¹¹ Finlands näringsliv.

¹² Resultattavlan för den inre marknaden 2018: https://ec.europa.eu/internal_market/scoreboard/performance_by_governance_tool/solvit/index_en.htm

¹³ Se grundorsak nr 1 nedan.

3. Företagen klagar på olika tillgång till offentlig upphandling.

Trots digitaliseringen av upphandling utgör en upplevd brist på öppenhet och eventuell diskriminerande, oproportionerligt eller osakligt agerande från upphandlande myndigheters sida ett återkommande problem för företagen. ”Godtycklig praxis för offentlig upphandling” rapporterades som ett hinder av 38 % av företagen i en nyligen genomförd undersökning¹⁴. Detta problem verkar också återfinnas i uppgifter som samlats in på EU-nivå. Även om graden av offentlighöjande av upphandlingsmöjligheterna i EU har förbättrats överlag varierar nivån kraftigt mellan medlemsstaterna. I några av dem är den fortfarande lägre än den uppskattade storleken på deras respektive marknader för offentlig upphandling. Dessutom har andelen anbudsförfaranden med ett enda anbud ökat mellan 2009 och 2018, och nådde 35 % år 2018¹⁵.

4. Företagen rapporterar ineffektivitet i fråga om ytterligare tekniska krav, standarder och andra regler inom vissa sektorer på nationell nivå (i motsats till EU-krav).

Enligt en aktuell undersökning har upp till 71 % av de små och medelstora företag som har prövat det befintliga systemet för ömsesidigt erkännande av icke-harmoniserade varor¹⁶ fått ett beslut om avslag på ansökan om marknadstillträde¹⁷.

Det uppstår också problem på områden som har harmoniserats genom EU-lagstiftning. ”Olika tekniska standarder” rapporteras som ett hinder av 18 % av egenföretagare i en aktuell rapport från en nederländsk undersökning¹⁸. Inom sektorerna för industrimaskiner och byggprodukter verkar ett särskilt problem vara onödiga extra märkningar, regler och krav för varor som redan är förenliga med harmoniseringslagstiftningen. Sektorn för elektronisk kommunikation är ett annat exempel på en situation där vissa flaskhalsar till stor del verkar uppstå på grund av otillräckliga eller inkonsekventa bestämmelser i olika medlemsstater (t.ex. olika termineringstaxor på marknader för taltelefoni)¹⁹. Framtida åtgärder behövs också för att se till att de hinder som redan har undanröjts inte dyker upp på nytt (t.ex. roamingavgifter).

5. Företag inom tjänstesektorn rapporterar genomgående problem som rör tillträdes- och utövandekrav i fråga om vissa typer av verksamhet eller yrken.

Tjänsteleverantörer måste ofta uppfylla allmänna eller sektorsspecifika krav när de ska expandera på den inre marknaden (tillhandahålla gränsöverskridande tjänster eller etablera sig i en annan medlemsstat). De gällande reglerna kan delas in i följande två huvudkategorier: Regler för tillträde till marknaden (tillträdeskrav) och regler om uppförande vid tillhandahållande av tjänster (utövandekrav).

¹⁴ Eurochambres, *Business survey – EU Internal Market: Barriers and Solutions*, 2019.

¹⁵ Single Market Performance Report 2019 (SWD(2019) 444 final).

¹⁶ Varor som inte är harmoniserade genom EU-lagstiftning, t.ex. textilvaror, skor, barnavårdsartiklar, smycken, bords- och köksartiklar eller möbler.

¹⁷ Se grundorsak nr 2 nedan.

¹⁸ Nederländska ekonomiministeriet, nederländska exportbyrå, *Doing Business in Europe*, 2018.

¹⁹ Se grundorsak nr 1 nedan.

Dessa nationella krav gällande tjänster lyfts regelbundet fram av företagen som ett betydande hinder. 71 % av de svarande i den aktuella undersökningen från de europeiska handelskamrarna uppger att de är betydande eller mycket betydande (81 % för tjänsteleverantörer och 60 % för tillverkare av färdigvaror). Tillträdes- och utövandekrav har identifierats som betydande hinder för många reglerade yrken (t.ex. redovisningsekonomer, skatterådgivare, revisorer, yrken inom byggsektorn, arkitekter, ingenjörer, jurister och immaterialrättsombud) och för detaljhandelstjänster. För reglerade yrken ger tillträdeskraven upphov till frågor kring tillträde till förbehållna verksamheter (vilka kräver särskilda kvalifikationer och uppfyllande av andra villkor såsom obligatoriskt medlemskap i en yrkesorganisation) och krav på tillstånd. Utövandekraven omfattar bl.a. inskränkningar i fråga om marknadsföring, associationsform, ägandeförhållanden, begränsningar av gemensamt utövande av yrken eller försäkringskrav. Inom detaljhandeln kan företag ställas inför oproportionerliga regler om etablering av fysiska butiker och om deras dagliga verksamhet, t.ex. regler om butikernas placering eller utbudet av sålda produkter samt begränsningar av säljfrämjande åtgärder och rabatter.

I de landsspecifika rekommendationerna inom den europeiska planeringsterminen återspeglas dessa frågor i stor utsträckning. Rekommendationerna för vissa medlemsstater gäller uttryckligen avskaffandet av regelbördan och den administrativa bördan avseende yrkesmässiga tjänster och detaljhandeln. Kommissionen har också tagit fram regleringsindikatorer som särskilt gäller ett antal yrken och detaljhandeln. Resultaten bidrar till att belägga de hinder som företag stöter på.

Gränsöverskridande köp av varor eller tjänster

6. Konsumenter och företag upplever att deras gränsöverskridande beställningar nekas eller omdirigeras.

Innan förordningen om geoblockering trädde i kraft²⁰ handlade ett av de vanligaste konsumentproblemen med gränsöverskridande näthandel om geoblockering²¹. Situationen verkar ha förbättrats sedan förordningen om geoblockering trädde i kraft²²; endast 14 av 200 webbplatser som kontrollerats i en aktuell tillsynsåtgärd²³ gjorde en (olaglig) omdirigering utan konsumentens samtycke. Detta betyder dock inte att alla hinder i den gränsöverskridande handeln har försvunnit. I 53 fall hade konsumenterna inte informerats om att deras köp inte kunde levereras i de länder som näringsidkaren betjänar. I undersökningen Flash Eurobarometer 477b²⁴ rapporteras att gränsöverskridande tillgång till audiovisuellt innehåll ofta inte fungerar (i ungefär hälften av fallen), oftast på grund av geoblockering²⁵. Det faktum

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/302 av den 28 februari 2018 om åtgärder mot omotiverad geoblockering och andra former av diskriminering på grund av kunders nationalitet, boplatssort eller etableringsort på den inre marknaden och om ändring av förordningarna (EG) nr 2006/2004 och (EU) 2017/2394 samt direktiv 2009/22/EG (Text av betydelse för EES.)

²¹ Se grundorsak nr 5 nedan.

²² Förordning (EU) 2018/302 om åtgärder mot omotiverad diskriminering vid näthandel eller övrig handel på grund av kunders nationalitet, boplatssort eller etableringsort på den inre marknaden. Förordningen gynnar kunderna, dvs. både konsumenter och företag som köper varor eller tjänster som slutanvändare.

²³ Tillsynsåtgärd från nätverket för konsumentskyddssamarbete: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/IP_20_156

²⁴ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/flash-eurobarometer-study-intra-eu-communications>

²⁵ Sådant innehåll omfattas inte av förordningen om geoblockering.

att innehållsproducenter/rättighetsinnehavare begränsar gränsöverskridande tillgång till innehåll enligt deras licensavtal om upphovsrätt verkar också vara ett problem. Mot denna bakgrund kommer en utvärderingsrapport om geoblockeringsförordningen snart att antas.

I vissa fall ställs företagen också inför situationer där de inte kan köpa varor från det land de vill. Detaljhandlare klagat på dessa geografiska försörjningsbegränsningar som åläggs av leverantörerna, som hänvisar dem till att köpa nationellt. Dessa metoder kan bryta mot konkurrenslagstiftningen och fragmentera den inre marknaden, vilket är till nackdel för både konsumenter och företag.

7. Konsumenterna rapporterar lägre förtroende för gränsöverskridande näthandel.

Förtroendeklyftan mellan gränsöverskridande näthandel och inhemsk näthandel minskade inte mellan 2012 och 2018. Detta trots att köpen på nätet har ökat kraftigt, särskilt när det gäller andelen konsumenter som handlar på nätet inom EU, som nästan har fördubblats från 11 % 2012 till 21 % 2018 (som jämförelse ökade inhemska köp på nätet från 40 % 2012 till 52 %²⁶). Konsumenterna känner fortfarande betydligt lägre förtroende för köp från en webbplats i ett annat EU-land (48 %) jämfört med en webbplats i det egna landet (72 %). Under 2012 var båda talen 15 procentenheter lägre. Konsumenterna är inte tillräckligt medvetna och informerade om hur de harmoniserade reglerna för konsumentskydd tillämpas och om möjligheterna till att hävda sina rättigheter över gränserna. De är också mer ovilliga att leta efter bättre erbjudanden på nätet utanför sina egna gränser.

8. Konsumenterna utsätts för bedrägerier över gränserna.

I EU har omkring 56 % av de tillfrågade konsumenterna utsatts för bedrägeri under de senaste två åren²⁷. Vissa typer av bedrägerier, t.ex. där konsumenterna uppmanas att betala pengar för att erhålla ett pris, är den mest rapporterade formen av bedrägerier med okänt geografiskt ursprung (9 % av konsumenterna har utsatts för ett sådant bedrägeri där näringsidkarens ursprung inte har kunnat fastställas)²⁸. Denna siffra visar att det administrativa och straffrättsliga samarbetet inom EU måste förbättras och intensifieras så att konsumentskyddsmyndigheterna kan möta utmaningarna i dagens ekonomi, även över gränserna²⁹.

Tillhandahållande av varor och tjänster över gränserna

9. Företagen rapporterar tungrodda förfaranden på grund av skillnader i skattesystem och förvaltningar.

Avsaknaden av skatteharmonisering är fortfarande ett av de största hindren för företag som bedriver verksamhet över gränserna. Ytterligare ansträngningar bör göras för att minska

²⁶ Resultattavlan för konsumentvillkor 2019, GD Rättsliga frågor och konsumentfrågor, s. 66.

²⁷ Kommissionens undersökning om européernas attityder till it-säkerhet – särskild Eurobarometer 499, 29 januari 2020.

²⁸ Resultattavlan för konsumentvillkor 2019, GD Rättsliga frågor och konsumentfrågor, s. 34.

²⁹ Se grundorsak nr 3 nedan.

skillnaderna i skattesystemen och ompröva kravet på enhällighet i rådet. Enligt årsrapporten om europeiska små och medelstora företag 2017–2018³⁰ anser 63 % av företagen att det är alltför komplicerat att handskas med utländska skattefrågor och rapporterar att det utgör ett hinder för export (och etablering). Aktuella rapporter från nederländska och finska företagsorganisationer³¹ framhåller att en av fem svarande anser att efterlevnaden av momsregler är ett hinder för företag på den inre marknaden. Detta bekräftas av en rapport från kommissionen, i vilken det konstateras att kostnaderna för att följa momsreglerna ökar vid gränsöverskridande verksamhet³². Situationen är densamma när det gäller kostnader i samband med beskattning av företagets inkomster³³. Precis som vid inhemska förhållanden är utmaningen större för små och medelstora företag än för stora företag. I en undersökning uppskattades de direkta kostnaderna för att följa skattereglerna utgöra omkring 2 % av de skatter som stora företag betalar, medan kostnaderna för små och medelstora företag uppgick till omkring 30 % av den betalda skatten³⁴. Enligt en annan undersökning³⁵ om den relativa skattebördan för både direkta och indirekta skatter i 19 EU-medlemsstater lägger de små och medelstora företagen 2,5 % av sin omsättning på kostnaderna för att följa skattereglerna, medan dessa kostnader endast utgjorde 0,7 % av omsättningen för stora företag³⁶.

Hinder efter försäljning

10. Företagen rapporterar problem med handels- och civilrättsliga tvister och indrivning.

I de europeiska handelskamrarnas aktuella undersökning³⁷ rankas ”skillnader i avtalspraxis/juridisk praxis” som det femte största hindret för handel på den inre marknaden och rapporteras av 66 % av de svarande. Enligt aktuella uppgifter från Eurostat³⁸ har återförsäljare med nätförsäljning till konsumenter rapporterat att de har haft betydligt större problem med gränsöverskridande nätförsäljning än vid försäljning på nätet i allmänhet (58 % jämfört med 38 %). Enligt andra aktuella uppgifter från kommissionen³⁹ anser mer än tre av tio återförsäljare som säljer på nätet att potentiellt högre kostnader för lösning av tvister och klagomål över gränserna (nästan 35 %) utgör hinder för nätförsäljning till konsumenter i andra EU-länder. Bristen på information är fortfarande ett problem, då nästan hälften av de återförsäljare som ingick i undersökningen till resultatavlan för konsumentvillkor 2019 uppgav att de inte kände till några alternativa tvistlösningsorgan i sina egna länder⁴⁰.

³⁰ Europeiska kommissionen, *Annual report on European SMEs 2017/2018*, 2018.

³¹ Nederländska ekonomiministeriet, nederländska exportbyrån, *Doing Business in Europe*, 2018, och Finlands näringsliv.

³² <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/0ed32649-fe8e-11e8-a96d-01aa75ed71a1>

³³ På grundval av 2016 års konsekvensbedömning av den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/swd_2016_341_en.pdf

<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/0ed32649-fe8e-11e8-a96d-01aa75ed71a1>

³⁴ https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/tax_survey.pdf

³⁵ KPMG-GFK (2018), undersökning om små och medelstora företags kostnader för att efterleva skattereglerna. Undersökning beställd av Europeiska kommissionen, anbudsinfordran nr EASME/COSME/2015/004.

³⁶ Se grundorsak nr 1 nedan.

³⁷ Eurochambres, *Business survey – EU Internal Market: Barriers and Solutions*, 2019.

³⁸ *Retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection*, huvudrapport, 2018.

³⁹ *Retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection*, huvudrapport, 2018.

⁴⁰ Resultatavlan för konsumentvillkor 2019, GD Rättsliga frågor och konsumentfrågor.

Inledande av näringsverksamhet i en annan medlemsstat

11. Företagen rapporterar problem med registrering av näringsverksamhet i en annan medlemsstat.

Fem av de nio handelskammare som har vidarebefordrat sina medlemmars bekymmer med den gränsöverskridande handeln till kommissionen har rapporterat problem med registrering av näringsverksamhet i EU, mest i fråga om svårigheter med att registrera företag på nätet. I en aktuell undersökning om bedrivande av näringsverksamhet i EU som utarbetats av de nederländska myndigheterna⁴¹ bekräftas denna synpunkt, där 27 % av de svarande rapporterar samma problem. Kommissionens uppgifter tycks också stödja denna uppfattning. Enligt resultatet från ett offentligt samråd 2016 i samband med utarbetandet av förslaget om en gemensam digital ingång ansågs registrering av näringsverksamhet vara ett av de tre prioriterade förfaranden som bör finnas tillgängligt på nätet. I ett offentligt samråd i samband med utarbetandet av förslag till EU:s bolagsrättspaket 2018, som nu är antaget, fanns ett starkt stöd från näringslivsorganisationer (70 %) och medlemsstaterna (64 %) för att införa nya regler om helt nätbaserad registrering av aktiebolag och registrering av företagsuppgifter i företagsregister.

Bemanning

12. Företagen rapporterar problem med kompetensbrist och kompetensglapp.

Kompetensbrist utgör ett hinder för integrationen på den inre marknaden, eftersom detta kan förhindra framgångsrika företag i en medlemsstat att expandera och etablera sig på andra håll på den inre marknaden, bl.a. över gränserna. Tillgången till kvalificerad personal eller erfarna ledare har i allt högre grad identifierats som de små och medelstora företagens främsta problem under de senaste åren (26 % av de små och medelstora företagen under 2019). Under 2018 rapporterade 53 % av de företag som rekryterade eller försökte rekrytera IKT-specialister att de hade problem att tillsätta lediga tjänster, jämfört med 41 % ett år tidigare. Kostsamma förfaranden för erkännande av yrkeskvalifikationer inom reglerade yrken (t.ex. ingenjörer i många medlemsstater) begränsar arbetstagarnas mobilitet.

Språkliga hinder

13. Många av de tillfrågade företagen uppger att språk utgör ett hinder.

Språkliga hinder rapporterades av 36 % av företagen i den aktuella undersökningen från de europeiska handelskammarna⁴². Brist på språkkunskaper uppgavs vara ett hinder av 32 % av de små och medelstora företagen utan exporterfarenhet och 10 % av de små och medelstora företagen med exporterfarenhet i de fem största medlemsstaterna⁴³.

⁴¹ Nederländska ekonomiministeriet, nederländska exportbyrån, *Doing Business in Europe*, 2018.

⁴² Eurochambres, *Business survey – EU Internal Market: Barriers and Solutions*, 2019.

⁴³ Centre for European Policy Studies, *Hidden Treasures: Mapping Europe's sources of competitive advantage in doing business*, 2019.

Slutsats

Företag och konsumenter verkar stöta på hinder som inte bara omfattar de rättsliga hinder som ofta åtgärdas genom EU-lagstiftningen. Det finns kanske dessutom andra hinder som varken är rättsliga eller administrativa utan snarare praktiska, men de har ändå lika stor betydelse. Företag och konsumenter stöter ofta på flera hinder samtidigt i sin verksamhet i EU. De användare som drabbas hårdast av denna situation är små och medelstora företag och yrkesverksamma.

II. GRUNDORSAKER TILL DE 13 VANLIGASTE HINDREN OCH RIKTLINJER FÖR YTTERLIGARE ÅTGÄRDER PÅ EU-NIVÅ OCH NATIONELL NIVÅ

Fem grundorsaker till de rapporterade hinder som beskrivs ovan har fastställts. De kan falla under EU:s ansvar, medlemsstaternas ansvar eller bådas ansvar. Andra har inte eller bara delvis sitt ursprung i den offentliga politiken och kan vara följden av ett visst beteende hos konsumenter eller företags affärsbeslut. Varje grundorsak har koppling till ett eller flera av de 13 vanligaste hindren för företag och konsumenter enligt avsnitt I ovan, och anges i tabellen nedan. För varje grundorsak anges prioriteringar för åtgärder mot orsakerna, bl.a. befintliga och möjliga framtida initiativ.

Tabell: Grundorsakernas relevans för de 13 hinder som rapporterats oftast av företag och konsumenter

Rapporterade hinder i företagens och konsumenternas "resa"	Grundorsaker									
	1. Regleringsval på EU-nivå och nationell nivå				2. Införlivande, genomförande och efterlevnad av EU-lagstiftning			3. Administrativ kapacitet och praxis		4. Företagsklimatet och konsumenternas situation i medlemsstaterna
	Restriktiva nationella regler och begränsad roll för EU-lagstiftningen	EU-lagstiftningen ger flexibilitet i fråga om harmonisering eller medlemsstaternas praxis (nationell överreglering)	Krav som motiveras av skäl som rör den offentliga politiken	Komplex EU-lagstiftning	Ojulsständigt införlivande av EU-direktiv	Otillräckligt genomförande av EU-lagstiftningen	Otillräcklig efterlevnad av EU-lagstiftningen	Otillräckliga eller inkompatibla e-förvaltningslösningar på nationell nivå	Otillräcklig samordning mellan kommissionen och nationella myndigheter eller mellan nationella myndigheter	Brist på personal eller expertis på nationell, regional eller lokal nivå
1 Svårigheter att hitta information (F, K)	x					x	x	x		x

2	Komplexa administrativa förfaranden i samband med gränsöverskridande försäljning av varor eller tjänster (F)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
3	Olika tillgång till offentlig upphandling (F)	x		x			x	x		x	x		
4	Ineffektivitet i fråga om ytterligare tekniska krav, standarder och andra regler inom vissa sektorer på nationell nivå (F)	x					x						
5	Problem som rör tillträdes- och utövandekrav (F, inom tjänstesektorn)	x				x	x	x	x	x	x	x	
6	Gränsöverskridande beställningar nekas eller omdirigeras (F, K)		x		x								x
7	Lägre förtroende för gränsöverskridande näthandel (K)						x			x			
8	Måltavla för bedrägerier med ursprung på andra sidan gränsen (K)									x			x
9	Tungrodda förfaranden på grund av skillnader i skattesystem och förvaltningar (F)	x						x	x	x	x	x	
10	Problem med handels- och civilrättsliga tvister och indrivning (F)	x						x		x	x	x	
11	Problem med registrering av näringsverksamhet i en annan medlemsstat (F)	x		x		x		x	x	x	x	x	
12	Problem med kompetensbrist och kompetensglapp (F)	x										x	x
13	Språkliga hinder (F, K)		x										x

Förklaring: (F): företag, (K): konsumenter

1. Regleringsval på EU-nivå och nationell nivå

Restriktiva nationella regler och EU-lagstiftningens roll

Företag som är verksamma på den inre marknaden möter ofta restriktiva nationella regler. Detta kan vara ett särskilt problem i sektorer där medlemsstaterna tillämpar olika regleringsstrategier, bl.a. på områden med innovation och nya affärsmodeller. Kommissionen har fastställt flera prioriterade områden för ytterligare lagstiftningsinitiativ med anledning av några av de rapporterade hindren enligt avsnitt I ovan, som bör underlätta gränsöverskridande verksamhet och aktiviteter för företag och konsumenter⁴⁴. Vissa större initiativ rör den gröna och digitala omställningen och beskrivs i kommissionens arbetsprogram för 2020⁴⁵. De omfattar bl.a. utvecklingen av en inre marknad för hållbara produkter, artificiell intelligens, data och digitala tjänster.

Restriktiva nationella regler har stor betydelse när det gäller tjänster och omfattar bl.a. tillträdes- och utövandekrav för vissa verksamheter eller yrken, t.ex. tillståndsförfaranden, obligatoriskt medlemskap i organisationer inom en rad områden för yrkesmässiga tjänster, försäkringskrav eller begränsningar av företagsstrukturer. Där EU-lagstiftningen redan innehåller en ram för bedömning av sådana restriktioner (tjänstedirektivet, direktivet om proportionalitetsprövning osv.) kommer kommissionen i syfte att uppnå snabbare resultat att

⁴⁴ Översyn av direktivet om minskade kostnader för bredband (se hinder nr 2), ytterligare harmonisering av termineringstaxorna för röstsamtal inom ramen för en kommande delegerad akt (se hinder nr 4), lagen om digitala tjänster (se hinder nr 4).

⁴⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, kommissionens arbetsprogram 2020, *En ambitiösare union*, Bryssel, 29.1.2020 (COM(2020) 37 final).

inrikta sina insatser på bättre genomförande och efterlevnad i enlighet med dagens långsiktiga handlingsplan för bättre genomförande och efterlevnad av inre marknadsreglerna.

Skilda och restriktiva regleringsstrategier förekommer också på områden där EU saknar eller har begränsad lagstiftningsbehörighet (social trygghet och utbildning) eller där det finns krav på enhällighet enligt fördraget (beskattning). Detta innebär inte att lagstiftningsinitiativ inte är möjliga, vilket nyligen visats på området för direkt beskattning. EU har antagit ett direktiv för att förbättra tvistlösningen i ärenden om direkt beskattning⁴⁶, särskilt vad gäller användningen av obligatoriskt skiljeförfarande. Rådet har också nyligen antagit kommissionens förslag om översyn av reglerna för momsbefrielse för små och medelstora företag⁴⁷. Kommissionens arbetsprogram för 2020 innehåller också en handlingsplan för bekämpning av skatteundandragande och för förenklad beskattning.

Enhällighet krävs också för att skapa europeiska bolagsformer. Detta utesluter inte EU-initiativ, men gör det i praktiken svårt att nå en överenskommelse om dem⁴⁸. Vissa andra aspekter av bolagsrätten har dock harmoniserats på EU-nivå. Direktivet från 2019 om användningen av digitala verktyg och förfaranden kommer snart att göra det möjligt för företagare att bilda nya företag eller filialer helt via nätet i alla medlemsstater och på gränsöverskridande basis i EU, och ålägga medlemsstaterna att tillhandahålla information om de viktigaste bolagsrättsliga på nätet utan kostnad. Detta bör åtgärda några av de ovannämnda hindren och leda till betydande kostnadsbesparingar och effektivitetsvinster för företag, särskilt de små och medelstora företagen. Problem med införlivandet och efterlevnaden är frågor som rör både kommissionen och medlemsstaterna. De bör därför fördjupa samarbetet för att ta itu med dessa frågor. I meddelandet om en långsiktig handlingsplan för bättre genomförande och efterlevnad av inre marknadsreglerna presenteras konkreta initiativ på detta område.

EU:s begränsade roll kan också bero på behovet av att följa subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna på vissa områden.

EU-lagstiftningen kan ge flexibilitet i fråga om graden av harmonisering eller medlemsstaternas praxis (nationell överreglering)

Vissa frågor som rör den inre marknaden är helt harmoniserade på EU-nivå. EU-lagstiftaren har reglerat en viss fråga på ett uttömmande sätt genom att väga behovet av marknadsöppning med behovet av att uppnå mål av allmänt intresse. I dessa frågor fastställs i EU:s regler både ett ”golv” och ett ”tak”; det finns inget utrymme för att lägga till ytterligare krav på nationell nivå⁴⁹.

⁴⁶ Rådets direktiv (EU) 2017/1852 av den 10 oktober 2017 om skattetvistlösningsmekanismer i Europeiska unionen (EUT L 265, 14.10.2017, s. 1).

⁴⁷ Se momsreformen (hinder nr 9).

⁴⁸ Kommissionens förslag från 2008 om en stadga för ett europeiskt privat aktiebolag och förslaget från 2012 om en stadga för europeiska stiftelser drogs t.ex. tillbaka eftersom inga framsteg hade gjorts i förhandlingarna.

⁴⁹ Frågan om huruvida en harmonisering är uttömmande eller inte måste bedömas inte bara mot bakgrund av ett område utan även med avseende på en viss fråga.

På många områden (t.ex. vissa aspekter av konsumentskydd) är vissa frågor föremål för minimiharmonisering på EU-nivå, vilket ger medlemsstaterna utrymme att fastställa standarder som ligger över det bestämda golvet. Detta kan leda till att regler delvis skiljer sig åt på den inre marknaden, vilket kan medföra bördor för marknadens aktörer (överreglering). Dessa skillnader i reglerna kan också göra det svårare för konsumenterna att förstå den rättsliga grunden för och omfattningen av det skydd de har vid gränsöverskridande köp.

För frågor som inte är helt harmoniserade på EU-nivå har medlemsstaterna utrymme att ställa ytterligare krav på nationell nivå där det är motiverat och proportionerligt för att tillvarata vissa befogade allmänna intressen. Detta leder dock ofta till ytterligare regelbördor eller administrativa bördor för företag och konsumenter, vilket särskilt påverkar små och medelstora företag. Nationell överreglering är ett särskilt problem inom tjänstesektorn. De här kraven har också en indirekt inverkan på konsumenten, eftersom de kan nekas erbjudanden från utländska företag, i synnerhet innovativa små och medelstora företag.

När det gäller frågor som omfattas av EU-rätten måste medlemsstaterna följa de regler om fri rörlighet som fastställs i fördraget, sekundärlagstiftningen, de allmänna principerna i EU-lagstiftningen (såsom proportionalitet och rättssäkerhet) och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna för att säkerställa att den fria rörligheten för personer, varor, tjänster och kapital förblir i full kraft.

Kommissionen erinrar om medlemsstaternas skyldighet att följa EU-lagstiftningen och uppmanar dem att intensifiera förenklingsarbetet och minska onödiga administrativa bördor⁵⁰. Ytterligare nationella krav måste motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset, vara icke-diskriminerande, proportionella, lättförståeliga och förenliga med de harmoniserade minimireglerna⁵¹. Även om skillnaderna ligger inom ramen för de rättsliga reglerna måste de i enlighet med målet med den inre marknaden begränsas till ett minimum. Kommissionen har enligt fördraget befogenhet att inleda överträdelseförfaranden och, såsom nämns i meddelandet om en långsiktig handlingsplan för bättre genomförande och efterlevnad av inre marknadsreglerna, är den beredd att bistå medlemsstaterna med att förbättra efterlevnaden av EU-lagstiftningen för att uppnå det gemensamma målet med en välfungerande inre marknad.

Krav som motiveras av skäl som rör den offentliga politiken

Vissa av de problem som rapporterats av användarna kan delvis härröra från situationer där EU-lagstiftningen har andra legitima politiska mål som syftar till att uppnå en balans mellan sådana mål och den fria rörligheten på den inre marknaden. Dessa politiska mål omfattar exempelvis konsumentskydd, arbetstagarnas rättigheter och skydd av sociala rättigheter. I vissa fall skulle dessa mål kunna uppnås bättre och med mindre fragmentering av den inre marknaden genom en gemensam rättslig ram på EU-nivå. Direktivet om utstationering av

⁵⁰ I punkt 43 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 föreskrivs att medlemsstater som införlivar direktiv i nationell rätt och beslutar att lägga till element som inte har någon koppling till den unionslagstiftningen, bör göra sådana tillägg identifierbara, antingen genom den eller de akter genom vilka införlivandet sker eller genom relaterade handlingar.

⁵¹ Se kommissionens meddelande av den 19 juli 2018, *Skydd för EU-interna investeringar*.

arbetstagare syftade till exempel till att underlätta den fria rörligheten för arbetstagare, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster genom att anta en gemensam uppsättning regler på EU-nivå. Dessutom finns det ett behov av att medlemsstaterna genomför befintliga EU-regler på ett bättre sätt så att företagen inte ställs inför omotiverade eller oproportionerliga nationella regler och formaliteter.

Komplex EU-lagstiftning

Samspelet mellan olika rättsakter, i många fall på EU-nivå och nationell nivå, och lagstiftning som ofta ändras utgör en utmaning. Detta kan skapa rättslig osäkerhet och efterlevnadskostnader och därmed inverka negativt på företagsklimatet och ekonomiska verksamhet, med särskild påverkan på små och medelstora företag och enskilda konsumenter. En grön och digital ekonomi kräver dessutom anpassade regler för produkter på EU-nivå. I linje med den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin kommer den ekologiska omställningen t.ex. att kräva att EU-produktlagstiftningen i sin helhet ger rätt incitament till hållbarhet och cirkularitet. Det pågående samrådet om eventuella anpassningar av regler om säkerhet och ansvar mot bakgrund av artificiell intelligens, robotteknik och sakernas internet kanske inte kan ta upp alla frågor som digitaliseringen ger upphov till, t.ex. standardisering. Kommissionen kommer därför att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att den rättsliga ordningen på ett enhetligt sätt ger utrymme för en mer cirkulär och digital ekonomi för andra produkter än livsmedel och att utöka pågående samråd i den utsträckning som krävs.

På EU-nivå syftar reglerna för bättre lagstiftning till att säkerställa att EU-lagstiftningen medför fördelar för vanliga människor och företag, att den är evidensbaserad och bygger på en grundlig konsekvensbedömning samt att regelbördan för privatpersoner och företag begränsas till ett minimum. En noggrann bedömning av betydande ändringar av kommissionens inledande förslag skulle bidra till att minimera risken för oavsiktliga konsekvenser för företag och konsumenter. Inom ramen för programmet för lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit) granskar kommissionen systematiskt befintlig lagstiftning för att se var bördan för enskilda personer, företag eller förvaltningar kan minskas och lagstiftningen förenklas utan att dess allmänna nytta minskar. Inom ramen för arbetsprogrammet för 2020 har kommissionen tagit ut 44 rättsakter som ska genomgå detta förfarande.

I framtiden kommer kommissionen att tillämpa principen ”en in och en ut”. Syftet är att se till att EU-lagstiftningen ger fördelar utan att påföra onödiga bördor på privatpersoner och företag. En ny expertgrupp⁵², Fit for Future-plattformen, kommer att ge råd och stöd till kommissionen i arbetet med att förenkla lagstiftningen och minska den administrativa bördan för företag och enskilda personer.

Eftersom utmaningar på lagstiftningsområdet i synnerhet påverkar de små och medelstora företagen är kommissionen fast besluten att ta hänsyn till denna påverkan i sina

⁵² Gruppen kommer att bestå av medlemsstaternas nationella, regionala och lokala myndigheter, Regionkommittén, Ekonomiska och sociala kommittén samt externa berörda parter.

konsekvensbedömningar⁵³. SMF-testet är redan en del av den regelbundna bedömningen och kommer att fortsätta tillämpas för alla relevanta kommissionsförslag, t.ex. den gröna given. I syfte att säkerställa att lagstiftningen är gynnsam för de små och medelstora företagen föreslår man i SMF-strategin för ett hållbart och digitalt EU att EU:s nya SMF-företrädare⁵⁴ ska filtrera EU:s initiativ i samarbete med företagen för att se vilka initiativ som behöver belysas ur företagets perspektiv. Företrädaren kommer att ha en särskild roll i den nya Fit for Future-plattformen.

I meddelandet om en långsiktig handlingsplan för bättre genomförande och efterlevnad av inre marknadsreglerna pekas dessutom komplex EU-lagstiftning ut som ett område där samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna måste stärkas ytterligare för att förebygga problem med bristande efterlevnad. Föreslagna åtgärder är bl.a. att stärka kunskaperna och medvetenheten om och förbättra tillgången till information om regler och krav.

2. Införlivande, genomförande och efterlevnad av EU-lagstiftning

Ofullständigt införlivande av EU-direktiv

EU-direktiv som inte införlivas i tid eller på ett ofullständigt eller felaktigt sätt av medlemsstaterna undergräver den inre marknadens funktion eftersom fragmenteringen av lagstiftningen ökar. Bristande tillämpning av regler som härrör från EU-direktiv och bristande efterlevnad i medlemsstaterna skapar också problem för enskilda konsumenter och företag, eftersom det leder till att deras rättigheter kränks, rättslig osäkerhet och brist på lika möjligheter, och dessutom skapar obalans och ineffektivitet på den inre marknaden.

Otillräckligt genomförande av EU-lagstiftningen

Förutom att de ansvarar för att införliva EU-direktiven korrekt är medlemsstaterna också ansvariga för att EU-lagstiftningen genomförs på rätt sätt. Flera av de 13 vanligaste hindren som beskrivs ovan skulle kunna åtgärdas genom bättre genomförande av befintlig EU-lagstiftning.

När det gäller tjänster finns det exempelvis fortfarande stor potential för bättre genomförande av befintliga regler (t.ex. tjänstedirektivet och direktivet om yrkeskvalifikationer) i kombination med kraftfullare tillämpning av dessa regler.

Svårigheter uppstår också på områden som omfattas av principen om ömsesidigt erkännande. På området för icke-harmoniserade varor måste företagen ofta uppfylla ytterligare krav som ställs av den medlemsstat de vill exportera till. Den nya förordningen om ömsesidigt erkännande av varor som lagligen saluförs i en annan medlemsstat, som ingår i det s.k. varupaketet som börjar tillämpas i april 2020, kommer att bidra till effektivare ömsesidigt

⁵³ SWD(2017) 350, *Better Regulation Guidelines*.

⁵⁴ EU:s SMF-företrädare ser till att det finns en förbindelse mellan SMF-politiken på EU-nivå och de nationella SMF-företrädarna eller organen med ansvar för SMF-politiken. EU:s företrädare är ordförande för nätverket med nationella SMF-företrädare, som i sin tur ser till att det nationella näringslivet, de nationella myndigheterna och EU arbetar tillsammans kring SMF-politiken.

erkännande. Insynen i de beslut som fattas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna kommer att öka och företagen kommer att kunna få information om ömsesidigt erkännande och nationella tekniska regler om icke-harmoniserade varor i produktkontakt punkterna⁵⁵.

Otillräcklig efterlevnad av EU-lagstiftningen

Medlemsstaterna är skyldiga att se till att EU-lagstiftningen följs. För att göra det måste de öka sina ansträngningar, med stöd av kommissionen. Kommissionen påminner särskilt om deras skyldighet att genomföra EU:s senaste lagstiftningsåtgärder som ger medlemsstaternas myndigheter ytterligare genomförandebefogenheter, t.ex. förordningen om marknadskontroll⁵⁶, direktivet om bättre upprätthållande och modernisering av EU:s konsumentskyddsregler och förordningen om konsumentskyddssamarbete (den sistnämnda kommer att ge konsumenterna bättre skydd och möjligheter att hävda sina rättigheter över gränserna. Bättre efterlevnad av reglerna bör också kompletteras av samarbete med enskilda personer. Detta är syftet med direktivet om skydd av visselblåsare (ska införlivas senast i december 2021)⁵⁷, som är ett nytt verktyg som stärker förmågan hos tillsynsmyndigheter på nationell nivå och EU-nivå vad gäller att upptäcka, hantera och förhindra överträdelse på centrala inre marknadsområden som offentlig upphandling och konsumentskydd. Såsom anges i meddelandet om en långsiktig handlingsplan för bättre genomförande och efterlevnad av inre marknadsreglerna är kommissionen fast besluten att samarbeta med medlemsstaterna för att stärka arbetsformerna och använda alla tillgängliga administrativa verktyg för att påskynda och effektivisera hanteringen av påstådda överträdelse.

I meddelandet om en långsiktig handlingsplan för bättre genomförande och efterlevnad av inre marknadsreglerna beskrivs flera nya initiativ för hur man ska möta ovanstående utmaningar med genomförandet och efterlevnaden av EU-lagstiftningen. Initiativen omfattar bl.a. effektivare upptäckt och utredning av bristande efterlevnad (rationalisering av befintliga it-system som används för att dela information om olagliga och icke-överensstämmande industri- och konsumentvaror) samt inrättandet av en arbetsgrupp för efterlevnad på den inre marknaden som består av medlemsstaterna och kommissionen, inrättandet av tillsynsmyndigheter med tillräckliga befogenheter (rollen hos EU-nätverket med nationella samordnare för efterlevnad och Europeiska arbetsmyndigheten)⁵⁸.

⁵⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/515 av den 19 mars 2019 om ömsesidigt erkännande av varor som är lagligen saluförda i en annan medlemsstat och om upphävande av förordning (EG) nr 764/2008 (Text av betydelse för EES.)

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (Text av betydelse för EES).

⁵⁷ Direktiv (EU) 2019/1937 föreskriver en hög nivå av skydd mot repressalier för personer som rapporterar information om överträdelse av unionsrätten som de förvärvat genom sin arbetsrelaterade verksamhet. Detta direktiv stärker förmågan hos tillsynsmyndigheter på nationell nivå och EU-nivå att upptäcka, hantera och förhindra överträdelse på centrala inre marknadsområden som offentlig upphandling, finansiella tjänster, bekämpning av penningtvätt, EU:s ekonomiska intressen och konsumentskydd.

⁵⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1149 av den 20 juni 2019 om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten.

3. Administrativ kapacitet och praxis

Otillräckliga eller inkompatibla e-förvaltningslösningar på nationell nivå

Otillräcklig utveckling av e-förvaltningslösningar kan hämma utvecklingen av den inre marknaden. Detta utgör särskilt ett problem i fråga om tillgången till information om regler och krav. Detta är också en grundorsak till de svårigheter som uppstår i samband med nationella formaliteter eller förfaranden för kravuppfyllelse för att få sälja varor eller tjänster över gränserna.

Där det införs e-förvaltningslösningar kommer interoperabiliteten sannolikt att bli ett problem om den inte hanteras på rätt sätt. I genomförandestrategin och handlingsplanen för Europeiska interoperabilitetsramen⁵⁹, som reviderades 2017, ges ett flertal rekommendationer som stöder gränsöverskridande och sektorsövergripande interoperabilitet. Flera program stöder införandet av dessa lösningar⁶⁰. Initiativ såsom gränsöverskridande erkännande av elektronisk identifiering och betrodda tjänster (föreskrivs i flera EU-rättsakter, t.ex. eIDA-förordningen (EU) 910/2014)⁶¹ och ”engångsprincipen” (artikel 14 i förordning (EU) 2018/1724 om en gemensam digital ingång) stöder gränsöverskridande digitala offentliga tjänster. I den nya digitala strategin efterlyser kommissionen en förstärkt interoperabilitetsstrategi mellan EU-länderna⁶². Kommissionen efterlyser också en översyn av eIDA-förordningen för att förbättra dess effektivitet, utvidga dess fördelar till den privata sektorn och främja betrodda digitala identiteter för alla i EU.

Från och med den 12 december 2020, i och med att den gemensamma digitala ingången införs⁶³, kommer portalen Ditt Europa att ge tillgång till omfattande information om bedrivande av verksamhet på den inre marknaden. Den kommer också att leda användarna till den mest relevanta hjälptjänsten. I samband med ingången kommer man också att digitalisera 21 vanliga administrativa förfaranden, se till att alla onlineförfaranden är fullt tillgängliga över gränserna och genomföra ett gränsöverskridande engångssystem senast i december 2023.

Företagsregistrens sammankopplingssystem finns tillgängligt sedan 2017, och det kopplar samman medlemsstaternas och EES-ländernas företagsregister och ger företag och företagare möjlighet att söka och få kostnadsfri information om EU:s aktiebolag på ett flerspråkigt och användarvänligt sätt genom e-juridikportalen⁶⁴.

Flera förslag för att ta itu med dessa frågor ingår också i förslaget till flerårig budgetram 2021–2027. Åtgärder inom ramen för programmet för ett digitalt Europa kommer t.ex. syfta

⁵⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, *Europeiska interoperabilitetsramen – genomförandestrategi* (COM(2017) 134 final).

⁶⁰ Fonden för ett sammanlänkat Europa och dess byggstenar för infrastrukturer för digitala tjänster och interoperabilitetslösningar från ISA²-programmet.

⁶¹ En översyn pågår i syfte att öka effektiviteten i kommersiella sammanhang.

⁶² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén (COM(2020) 67 final).

⁶³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (Text av betydelse för EES).

⁶⁴ https://e-justice.europa.eu/content_business_registers_at_european_level-105-sv.do

till att främja införandet av e-förvaltningslösningar och interoperabilitet. Varupaketet⁶⁵ utökar mandatet för EU:s produktkontaktpunkter så att de kan erbjuda bättre och snabbare information om de regler som gäller för deras varor.

Otillräcklig samordning mellan kommissionen och nationella myndigheter eller mellan nationella myndigheter

Detta är en betydande faktor som undergräver effektiv tillämpning av reglerna, förtroende och rättvis konkurrens på den inre marknaden. Företag eller yrkesverksamma som lagligen vill utöka sin verksamhet i en annan medlemsstat skulle gynnas av effektivare och mer ändamålsenlig samordning.

Denna fråga är särskilt relevant på området för produktmarknadskontroll, där marknadskontrollmyndigheters skilda uppfattningar har identifierats som ett hinder för gränsöverskridande verksamhet. Stärkt samordning genom en smidig samarbetsmekanism för ömsesidig hjälp för behöriga marknadskontrollmyndigheter kommer att leda till en säkrare inre marknad och bättre konkurrensvillkor för företagen.

När det gäller tjänster leder dessutom otillräckligt eller ineffektivt samarbete mellan nationella myndigheter ofta till att tjänsteleverantörer måste hantera restriktiv reglering och restriktiva förfaranden. På grund av det begränsade informationsutbytet mellan medlemsstaterna tas det i nationella förfaranden ofta inte hänsyn till de krav som tjänsteleverantörerna redan uppfyller i deras egna medlemsstater. Detta sker trots de nationella myndigheternas nuvarande skyldighet att tillämpa principen om ömsesidigt erkännande, i enlighet med fördraget och sekundärlagstiftningen (t.ex. tjänstedirektivet). Detta kan leda till onödiga dubbla kontroller och komplikationer för tjänsteleverantörer från andra medlemsstater.

EU har tagit fram verktyg för administrativt samarbete, t.ex. verktyget för information om den inre marknaden, som gör det möjligt att överföra information mellan förvaltningar om enskilda situationer i en säker miljö. Verktyget är för närvarande tillämpligt på 14 olika områden och byggs ständigt ut och förbättras. Det är avsett att användas av medlemsstaterna regelbundet och fullt ut.

Förordning (EU) 2017/2394 om konsumentskyddssamarbete trädde i kraft den 17 januari 2020 och förser nationella myndigheter med kraftfullare genomförandebefogenheter och en ram för samarbete sinsemellan och med kommissionen⁶⁶.

Åtgärder för att få bukt med den här grundorsaken på områden där det inte finns något specifikt eller tillräckligt samarbete är ett viktigt inslag i meddelandet om en långsiktig handlingsplan för bättre genomförande och efterlevnad av inre marknadsreglerna. Där framhålls särskilt betydelsen av att inrätta ett EU-nätverk för produktöverensstämmelse i syfte

⁶⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/515 av den 19 mars 2019 om ömsesidigt erkännande av varor som är lagligen saluförda i en annan medlemsstat och om upphävande av förordning (EG) nr 764/2008 (Text av betydelse för EES.)

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (Text av betydelse för EES).

⁶⁶ Detta bör bidra till att öka konsumenternas förtroende vid gränsöverskridande köp (hinder nr 7) eller förbättra skyddet mot bedrägerier som härrör från andra geografiska platser.

att förbättra samarbetet mellan marknadskontrollmyndigheter när det gäller icke-livsmedelsprodukter som omfattas av harmoniserad unionslagstiftning⁶⁷.

Brist på personal eller expertis på nationell, regional eller lokal nivå

Otillräcklig administrativ kapacitet för genomförandet av den inre marknadens regler, även på regional och lokal nivå, förhindrar utnyttjandet av fördelarna med den inre marknaden. Detta undergräver allmänhetens förtroende för den inre marknaden och rättvis konkurrens mellan företag. Denna grundorsak är aktuell när företag eller yrkesverksamma vill utöka sin verksamhet i sitt hemland eller i en annan medlemsstat (bl.a. när det gäller offentlig upphandling), vilket ofta tas upp i den europeiska planeringsterminens landsspecifika rekommendationer för ett antal medlemsstater.

Kommissionen har skapat en övergripande ram för att hjälpa medlemsstaternas förvaltningar, t.ex. med att förbättra den administrativa kapaciteten. Kommissionen fortsätter också att stödja professionaliseringen av upphandlare med olika program, t.ex. utbildning på inköpscentraler om politik som gynnar små och medelstora företag.

I kommissionens förslag till ett program för den inre marknaden inom den fleråriga budgetramen 2021–2027 föreslås att man prioriterar kapacitetssuppletering av nationella förvaltningar och konsumentorganisationer för att hjälpa dem att utveckla sin tillsynsverksamhet. Dessutom föreslås nya åtgärder i meddelandet om en långsiktig handlingsplan för bättre genomförande och efterlevnad av inre marknadsreglerna, särskilt inrättandet av ett nätverk för samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter på området för den inre marknaden eller en förstärkning av utbildningen av rättstillämpare med ansvar för att inre marknadsreglerna följs.

4. Företagsklimatet och konsumenternas situation i medlemsstaterna

Många av de hinder som rapporteras i detta meddelande är ofta gemensamma för inhemska konsumenter och företag och för dem som är aktiva över gränserna. Dessa hinder beror inte på någon specifik gränsöverskridande faktor, utan har i stället koppling till företagsklimatet och konsumenternas situation. De handlar bl.a. annat om bygglov (t.ex. på området för telekominfrastruktur), tillträdes- och utövande krav för vissa verksamheter eller yrken, tillgång till elektricitet, lösande av affärstvister i och utanför domstol samt betalning av skatt. I analysen av Världsbankens undersökning *Doing Business*⁶⁸ återspeglas denna verklighet: medlemsstaterna kan få ett gott betyg när det gäller handel över gränserna men ett dåligt i fråga om andra hinder för företagen.

De landsspecifika rekommendationerna för den europeiska planeringsterminen 2019 handlade om undanröjande av de mest problematiska regelbördorna och administrativa bördorna, bristerna i den offentliga förvaltningen och i företagsklimatet och avsaknaden av förutsägbara regelverk i 16 medlemsstater. I analysen av planeringsterminen betonas också behovet av att

⁶⁷ Till följd av den nya förordningen om marknadskontroll från 2019.

⁶⁸ Världsbanksgruppen, *Doing Business* 2020.

förbättra kvaliteten på förvaltning och institutioner samt rättssystemens och de offentliga förvaltningarnas effektivitet. Såsom nämnts tidigare tar kommissionens rapport om den inre marknaden upp en rad regleringsindikatorer på ett antal områden av ekonomisk betydelse, t.ex. reglerade yrken och detaljhandelstjänster.

Kommissionen har också infört instrument för att förhindra att onödigt restriktiva nationella regler antas. Ett aktuellt exempel är direktivet om proportionalitetsprövning, som medlemsstaterna måste införliva senast den 30 juli 2020. Direktivet kommer att kräva att medlemsstaterna gör en bedömning av proportionaliteten i nya bestämmelser eller ändringar av befintliga bestämmelser i lagar och andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken.

Politik som rör kompetens har också betydelse när det gäller att förbättra företagsklimatet, både i fråga om matchning av den kompetens som efterfrågas av företagen och förbättrad kompetensinventering, ökad synlighet och insyn över gränserna. I den kommande förstärkta kompetensagendan för Europa kommer ett antal åtgärder med anknytning till dessa mål att föreslås. Dessutom kommer den kommande europeiska pakten för invandring och asyl att fastställa strategin för laglig migrationshantering för att EU bättre ska kunna locka till sig den kompetens och de talanger som EU:s arbetsmarknad behöver. En återlansering av och snabbt avslutade förhandlingar om blåkortsdirektivet för att locka högkvalificerad arbetskraft förblir en prioritering.

I SMF-strategin för ett hållbart och digitalt EU framhålls behovet av att förbättra den inhemska miljön genom särskilda initiativ. Detta omfattar bl.a. att stärka samarbetet med medlemsstaterna för att tillämpa principen att ”tänka småskaligt först”, förstärka nätverket med SMF-företrädare och att säkerställa att de nationella enda kontaktpunkterna är kompletta och effektiva så att små och medelstora företag som vill bedriva verksamhet över gränserna kan få ytterligare stöd.

5. Grundorsaker som inte rör den offentliga politiken

Grundorsakerna till hindren är inte alltid direkt kopplade till den offentliga politiken, oavsett om det gäller det nationella planet eller EU-planet. Marknaderna i de olika medlemsstaterna förekommer i bredare kulturella sammanhang. EU-konsumenternas olika preferenser och språk gör gränsöverskridande verksamhet och aktivitet mer komplex. Privata parter kommersiella val eller logistiska faktorer kan förklara vissa svårigheter som rapporteras av företagen, t.ex. när det gäller nekade affärsmöjligheter eller geografiska försörjningsbegränsningar för detaljhandlare. I detta avseende visar resultaten från kommissionens undersökning av e-handelsbranschen från den 10 maj 2017 att mer än 11 % av detaljhandlarna rapporterar att deras leverantörer inför avtalsmässiga begränsningar av gränsöverskridande försäljning.

Allmänna makroekonomiska och mikroekonomiska villkor kan också ha betydelse. Dessutom kan geografiska och infrastrukturelaterade villkor skapa hinder för marknadstillträdet, t.ex. på grund av ökade transporttider och avstånd eller naturliga hinder för marknadstillträde.

Även om dessa grundorsaker inte härrör direkt från den offentliga politiken kan EU ändå bidra till att åtgärda vissa av dem. Det gäller bl.a. hinder vars grundorsaker ligger i privata parterers kommersiella val, eftersom dessa hinder kan leda till en konstlad avskärmning av den inre marknaden, såvida de inte kan motiveras av objektiva skäl. Ett aktuellt exempel på EU-åtgärder mot dessa hinder är geoblockeringsförordningen⁶⁹. Konkurrensreglerna är ett annat exempel. Som uppföljning på branschutredningen⁷⁰ har kommissionen nyligen gripit sig an vissa företags konkurrensbegränsande överenskommelser som avskärmade den inre marknaden.

Efter meddelandet om detaljhandeln från 2018⁷¹ bad kommissionen leverantörerna, utöver kravet på full efterlevnad av konkurrenslagstiftningen, att frivilligt ändra sin praxis i fråga om begränsningar av geografiska försörjningsbegränsningar. Innan kommissionen överväger eventuella nästa steg undersöker den hur utbredd användningen av geografiska försörjningsbegränsningar är, vilka produkter som påverkas, vilka skäl till att använda dem som kan anföras av leverantörerna, hur konkurrensen mellan återförsäljare kan påverka de geografiska försörjningsbegränsningarna och vilka de ekonomiska effekterna är på olika nivåer i leveranskedjan och på konsumenterna. På grundval av resultaten kommer kommissionen att överväga behovet av ytterligare politiska åtgärder.

Erasmusprogrammet bidrar till att förbättra språkkunskaperna hos studerande. De europeiska struktur- och investeringsfonderna bidrar också till att förbättra infrastrukturen och minska de geografiska flaskhalsarna i medlemsstaterna. De kommer att kompletteras av andra EU-program, med ett förslag på 42,3 miljarder euro till det nya programmet Fonden för ett sammanlänkat Europa inom den nya fleråriga budgetramen.

III. NYCKELÅTGÄRDER

Detta meddelande, tillsammans med de nya politiska initiativ som antas i dag, lägger fram prioriterade åtgärder som ska vidtas gemensamt av medlemsstaterna och kommissionen.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna och Europaparlamentet att

- snabbt anta alla förslag inom den fleråriga budgetramen som är relevanta för den inre marknaden och e-förvaltning och som gäller finansiering av nya standarder, it-verktyg (t.ex. informationssystemet för den inre marknaden, IMI), tjänster för privatpersoner och företag (t.ex. Solvit) eller kampanjer för att öka medvetenheten, särskilt programmet för ett digitalt Europa och programmet för den inre marknaden,

⁶⁹ Syftet med denna förordning är att åtgärda de situationer som beskrivs i hinder nr 6 ovan. Förordning (EU) 2018/302 trädde i kraft den 22 mars 2018 i samtliga EU-medlemsstater och tillämpas från och med den 3 december 2018.

⁷⁰ Några exempel: praxis som tillämpats av fyra tillverkare av konsumentelektronik (Asus, Denon & Marantz, Philips och Pioneer) som kommissionen bötfällde i fråga om prisbindning av ett antal allmänt använda hemelektronikprodukter och (i Pioneers fall) i fråga om restriktioner mot gränsöverskridande försäljning mellan EU:s medlemsstater, praxis som tillämpats av det amerikanska klädföretaget Guess som kommissionen bötfällde för införande av bl.a. restriktioner för gränsöverskridande försäljning till konsumenter (avtalsmässig geoblockering) och prisbindning samt praxis som tillämpats av tre varumärkesinnehavare och licensgivare av rättigheter för märkesvaror (Nike, Sanrio och NBC Universal) som kommissionen bötfällde för deras licensierings- och distributionsavtal som begränsar gränsöverskridande och nätbaserad försäljning av märkesvaror som väskor, leksaker, skolartiklar och kläder, särskilt för barn.

⁷¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En europeisk detaljhandelssektor som lämpar sig för 2000-talet* (COM(2018) 219 final).

- snabbt anta de lagstiftningsförslag som syftar till att ta itu med grundorsakerna till de hinder som fastställs i detta meddelande, särskilt de prioriterade förslag under behandling som ingår i kommissionens arbetsprogram för 2020.

Dessutom uppmanas medlemsstaterna att

- fullgöra sina rättsliga skyldigheter och åtgärda de grundorsaker som ligger inom deras ansvarsområde, t.ex. betungande bestämmelser och förfaranden, och säkerställa att nuvarande och framtida negativa konsekvenser för den inre marknaden som härrör från dessa bestämmelser och förfaranden i alla händelser begränsas samt att bestämmelserna och förfarandena är förenliga med EU-rätten,
- öka ansträngningarna att följa lagstiftningen för den inre marknaden samt undanröja befintliga hinder och undvika att skapa nya,
- avsätta tillräckliga medel till de förvaltningar som är centrala för genomförandet av den inre marknaden, t.ex. myndigheter som samordnar den gemensamma digitala ingången, marknadskontrollmyndigheter, konkurrensmyndigheter och konsumentskyddsmyndigheter, hjälptjänster såsom gemensamma kontaktpunkter, produktkontaktpunkter eller Solvit-centrum,
- säkerställa att de enda kontaktpunkterna är effektiva så att i synnerhet små och medelstora företag kan få samordnad information om de tillämpliga regler och bestämmelser de måste följa för att göra affärer på den inre marknaden (över gränserna och i hemlandet) och om investeringsmöjligheter eller investeringsprogram som EU erbjuder.

Kommissionen

- antar i dag en långsiktig handlingsplan för bättre genomförande och efterlevnad av inre marknadsreglerna⁷² i syfte att åtgärda de hinder som rapporteras i detta meddelande, vars grundorsaker är otillräcklig efterlevnad av EU-lagstiftningen; i detta sammanhang kommer en gemensam arbetsgrupp för efterlevnad på den inre marknaden att inrättas som ska bestå av medlemsstaterna och kommissionen,
- kommer att bedöma behovet av ytterligare lagstiftningsåtgärder för att åtgärda hinder som härrör från andra grundorsaker och som kan göras på EU-nivå; kommissionen kommer att rapportera om resultaten från denna analys nästa år, också för att kunna beakta effekterna från det första tillämpningsåret för den långsiktiga handlingsplanen för bättre genomförande och efterlevnad av inre marknadsreglerna,
- kommer att fortsätta att samarbeta med medlemsstaterna för att ta itu med grundorsakerna till nationella hinder, bl.a. vad gäller förebyggande åtgärder enligt direktivet om öppenhet på den inre marknaden⁷³ och direktivet om proportionalitetsprövning; den europeiska planeringsterminen utgör en annan relevant ram för övervakning och åtgärdande av grundorsakerna till de hinder som fastställs i detta meddelande,

⁷² COM(2020) 94, 10.3.2020.

⁷³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1.).

- kommer att stärka Refit-programmet, bl.a. genom tillämpning av principen ”en in och en ut”, med de berörda parternas fulla deltagande. Fit for Future-plattformen kommer att undersöka hur man kan förenkla den befintliga lagstiftningen och säkerställa att den kan hantera framtida utmaningar. Ambitionen är att all framtida lagstiftning, både på EU-nivå och nationell nivå, ska utformas med slutanvändaren i åtanke, genom att man identifierar möjliga hinder och reducerar dem tidigt i processen, till exempel med hjälp av digitala verktyg.

IV. SLUTSATS

I och med detta meddelande och de åtföljande rapporterna antar kommissionen ett annat perspektiv på hur den inre marknaden fungerar, nämligen användarnas perspektiv. Det visar att det idag finns alltför många hinder som hämmar den inre marknadens funktion. Detta försvårar företagens och konsumenternas vardag. Vi behöver precis som under 1985 politisk vilja och beslutsamhet att samarbeta på EU-nivå och medlemsstatsnivå för att undanröja kvarstående hinder genom att ta itu med deras grundorsaker. Det paket med initiativ som antas i dag – meddelandena *En ny industristrategi för EU*, *En SMF-strategi för ett hållbart och digitalt EU*, *Långsiktig handlingsplan för bättre genomförande och efterlevnad av inre marknadsreglerna* och detta meddelande – utgör en utgångspunkt för ett förnyat partnerskap för ett EU som skapar tillväxt, välbefinnande och stabilitet för dess invånare och företag, både på hemmaplan och globalt.